

teilgi, ja teie ees ei lange ma mitte weel mah-
ha. Ma ollen nüüd nisuggune, kes omma lig-
gimesel Naeruks on, agga Jummal pole
hüab, ja Jummal kuleb tedda: Sest Naeruks
on ikka sedige, ja se kes täieste wagga; agga
Raiskajatte Majadel on waike Asi, ja
wagga julge Põlwo neil, kes Jummalat wi-
hastawad, ja neil, kes omma Kae Nammo
Jummalaks peawad. Ma taphaksin ag-
ga se Keigewäggewama ette råkida, ja hea
melega ommad Asjad temma ees selgeks
tehha, sest teie keik ollete tühiad Arstid!

S. 362. Kui teie waid olleksite: se tula-
leks teile Tarkuseks, sest teie Kõnned on
Kõrwetus ja Kariwalus Jummal ees;
Kas teie tahhate narrida tedda? Eks tem-
ma kõrge Au teile Kartust ei te, ja eks
temma Hirm teie peäle ei lange! Se mis
teitest tulleb malletada, on agga Tuhha
sarnane; sepärrast seiske waid minnust, et
minna saan råkida, et muistgi Wallo min-
nust

nust woiks mõdaminna. Sest wata! kui
Jummal mind ka peaks ärratapma, süüsti
tahhan ma temma peäle lota; temma ees
woin ma ommeti ommad Asjad selgeks teh-
ha, ja temma on minnule ka Arrapeastjaks,
agga se kes karwal, ei sa mitte ta Valle et-
te. Sepärrast kuulge hästi mo kõnne, ja
pange omma Kõrwadega tähhele, mis ma
râfin!

S. 363. Kui sured on mulle keik mo
üllekohhus ja Pattud! Anna mulle, oh
Jummal, mo üleastmist ja patto teada!
Mikspärrast panned sa omma Valle war-
jule, ja arwad mind ommaks Waenlaseks?
Tahhad sa ühhe Lebbe, mis Tulest aetakse
hirmutada, ja ärrakuinud Kõrre taffa aia-
da? — Innimesel, kes Maesest sün-
dinud, on lühikesed Ello-Päwad,
ja Tülli kü; ta tõuseb kui Diele, ja lei-
katakse ärra, ja põggeneb ärra, kui War-
ri, ja ei ja mitte seisma: temma Päwad